

УДК 352.071.2

С. Г. Махсма

ВПЛИВ ЛОКАЛЬНИХ ПОЛІТИЧНИХ ІДЕНТИЧНОСТЕЙ НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

У статті розглянуто вплив локальних політичних ідентичностей на сталий розвиток територіальних громад. Визначені цілі, критерії, та завдання сталого розвитку, що імплементуються в стратегічних планах розвитку держав, територій міст та громад. Показано, що активна громадська участь та самоорганізація населення на основі посилення заінтересованої участі, довіри та патріотизму є важливою складовою частиною досягнення ЦСР на локальному рівні. Підкреслено, що саме локальна ідентичність є основою згуртованості навколо ЦСР, запорукою відповідальності членів громади перед майбутніми поколіннями локальної спільноти.

Ключові слова: локальна політична ідентичність, територіальна громада, сталий розвиток

DOI 10.34079/2226-2830-2023-13-35-36-111-119

Постановка проблеми у загальному вигляді. Локальна політична ідентичність реалізується не тільки у політичній сфері, але й у соціально-економічних практиках. У зв'язку з реформами децентралізації, завданням яких є забезпечення гідного рівня життя українських громадян, актуалізується проблема впливу локальних політичних ідентичностей на спроможність та сталий розвиток громад. Це проявляється, у першу чергу, в формуванні органів місцевого самоврядування, які ухвалюють політичні документи щодо реалізації поточних та стратегічних планів соціально-економічного розвитку громади, принципи та механізми їхньої реалізації. Можливості реалізації політичних ідентичностей мешканців громади у соціально-економічних практиках залежать від рівня розвитку локальної демократії, правового регулювання та інструментів впливу мешканців громади на формування місцевої політики (загальні збори, петиції, публічні та електронні консультації, участь у публічних акціях та ін.).

Політичні ідентичності громади можуть по-різному впливати на соціально-політичні та економічні процеси в громаді. З одного боку, вони можуть бути основою консолідації, згуртованості та мобілізації мешканців для вирішення нагалих проблем, розробки планів розвитку громади. З іншого – конфліктні політичні ідентичності, відсутність компромісу щодо визначення пріоритетних цінностей та завдань розвитку можуть стати перешкодою у розробці та реалізації місцевої політики. Тому, найважливішим завданням місцевої влади є формування консолідованої платформи на основі пріоритетних об'єднуючих цілей та цінностей розвитку громади для узгодження та врахування політичних позицій різних політичних сил при розробці поточних та стратегічних планів формування спроможності та сталого розвитку громад. Такою консолідованою платформою може стати стратегія сталого розвитку території.

Стан наукової розробки проблеми. Локальні ідентичності стали предметом політологічного аналізу українських вчених порівняно недавно. Зростання наукового інтересу до локальних політичних ідентичностей пов'язано з реформою децентралізації і формуванням об'єднаних територіальних громад, тенденціями зародження регіональних політичних режимів і регіоналізації партійної системи.

Дослідження особливостей територіальних ідентичностей (регіональних, локальних) спиралося на методологію низки зарубіжних авторів, таких як: М. Кітінг, А. Паасі, А. Слиз, С. Роккан, Д. Урвін, М. Щепанський, а також на роботи українських вчених: Т. Андрущенко, О. Гнатюка, Г. Коржова, Л. Нагорної, Г. Носової, Я. Олійника, С. Ростецької та ін.

Теоретико-методологічною основою дослідження локальних ідентичностей та їх ролі у розвитку територіальних громад стали роботи українських авторів: М. Бриль, О. Євтушенко, Я. Котенко, Н. Наталенко, Л. Овчиннікової, О. Ольшанського, Є. Сергієнко, М. Суслова, А. Ткачука та ін. Визначення ролі громадської участі та самоорганізації населення в процесах децентралізації, формуванні спроможних сталих громад спиралося на роботи Я. Жаліло, С. Ковалівської, В. Романова, О. Шевченко та ін.

Виклад основного матеріалу. Локальна ідентичність має потужний організаційний потенціал сталого соціально-економічного розвитку територіального співтовариства, реалізується у соціально-економічних практиках та, зрештою, у прийнятих політичних рішеннях щодо зміцнення спроможності територіальних громад. У цих процесах активізується політична складова локальної ідентичності, мобілізується її політичний потенціал, який формує локальну політику, ракурс та сутність прийнятих соціально-економічних політичних планів та рішень, політичну суб'єктність громади (Bauder, 2016).

Об'єднуючі цілі та цінності локальної спільноти, у тому числі й політичні, акумульовані у стратегічному плануванні розвитку громади, що є необхідним елементом її життєдіяльності та сталого розвитку. Сталий розвиток громад передбачає поєднання екологічних, економічних та соціальних напрямків розвитку, створення умов забезпечення добробуту, підвищення якості життя населення.

Цілі та критерії сталого розвитку визначені Порядком денним ООН до 2030 року Цілі сталого розвитку (ЦСР) (UNITED NATIONS, 2015). В рамках 17 основних цілей сформовано 169 завдань, які стосуються забезпечення добробуту та прав людини, індустріалізації та інновацій, захисту екосистем, створення безпечного середовища для розвитку сьогоденних та майбутніх поколінь. У документі визначені фактори та потенційні ризики, що здійснюють вплив на якість життя та суспільний розвиток (Жаліла, 2020). Завдання та критерії сталого розвитку імплементуються в стратегічних планах розвитку держав і територій міст та громад, що передбачає вертикальну інтеграцію та координацію дій та планів органів всіх рівнів та горизонтальну інтеграцію і координацію екологічних, соціальних та економічних напрямків розвитку.

Ієрархія стратегій сталого розвитку передбачає наступні рівні: глобальний, національний, регіональний і локальний. Всі рівні стратегій і планів включають: постановку цілей, реалізацію, моніторинг і оцінку (Марушевський та Нижник, 2017).

У контексті нашого дослідження підкреслимо, що на думку розробників Порядку денного, «досягнення всіх ЦСР вимагає дій на місцевому рівні» (Марушевський та Нижник, 2017, с. 129) тому, що саме на місцевому рівні реалізується політика щодо забезпечення гідних умов для звичайної людини. Роль та завдання для органів місцевого самоврядування сформульовано в Цілі 11

«Забезпечення відкритості, безпечності, життєстійкості та екологічної сталості міст та інших населених пунктів» (Жаліла, 2020). Окрім того, у заключних документах Конференції «Future We Want», що відбулася в 2012 р. в Ріо-де-Жанейро, визначено, що фундаментальним принципом сталого розвитку є можливість для людей брати участь та впливати на прийняття рішень, які стосуються їхнього майбутнього життя (Жаліла, 2020, с. 129).

На думку авторів наукової доповіді Я. Жаліло, С. Ковалівської, В. Романова, О. Шевченко та ін. «Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні» (Жаліла, 2020, с. 130) активна громадська участь та самоорганізація населення на місцевому рівні є важливою складовою частиною досягнення ЦСР на локальному рівні, зміцнення спроможності територіальних громад на основі інклюзивності, посилення заінтересованої участі, довіри та локальної ідентичності. Саме локальна ідентичність, вважають автори, є основою згуртованості навколо ЦСР, запорукою відповідальності членів громади перед майбутніми поколіннями локальної спільноти. Цілі сталого розвитку з абстрактно-глобальних перетворюються на конкретні, практичні дії в рамках громади, мають базове значення для досягнення ЦСР на рівні держави.

Процес адаптації Цілей сталого розвитку в Україні завершився у 2017 році. Перелік адаптованих завдань в Україні було сформульовано у Національній доповіді «Цілі сталого розвитку: Україна» (Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, 2017), в якій визначено орієнтири та прогнози реалізації Цілей сталого розвитку в Україні до 2030 р. Наступним етапом є впровадження ЦСР в національні, регіональні та місцеві (міст та ОТГ) стратегії розвитку.

Формування в Україні правових засад інтеграції національного законодавства щодо досягнення Цілей сталого розвитку розпочалось з Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30 вересня 2019 р. (Указ Президента України, 2019). Варто наголосити, що комплексні рішення щодо формування механізмів стратегічного втілення ЦСР на регіональному та локальному рівні зараз перебувають у стадії розробки. Тому, на нашу думку, забезпечення спроможності ТГ є важливою складовою досягнення ЦСР на локальному рівні, а стратегічні плани сталого розвитку ТГ, з урахуванням індикаторів досягнення ЦСР - первинною ланкою розвитку в цьому напрямку.

На думку А. Ткачук та М. Дацишин, процес сталого розвитку громади включає його усвідомлення, планування, впровадження та містить наступну логістику (Ткачук та Дацишин, 2016):

1. Визначення візії, вищої мети розвитку громади.
2. Складання стратегічних та операційних планів.
3. Формування команди виконавців-союзників, визначення партнерів, відбудування коаліцій.
4. Планування матеріальних і нематеріальних ресурсів.
5. Інформаційний супровід визначеної стратегії розвитку, розвиток комунікації, формування механізмів зворотного зв'язку.
6. Організація моніторингу та оцінювання.

При цьому О. Ткачук та М. Дацишин вважають, що при плануванні розвитку насамперед необхідно спиратися на ключовий внутрішній ресурс громади – соціальний капітал (місцевий патріотизм, самоорганізацію, лідерство та взаємну довіру), який формується в результаті практики взаємодії та довіри між членами територіальної громади. Розвиток горизонтальних зв'язків у громаді, готовність

брати на себе ініціативу та довіру, у тому числі до місцевої влади, є ресурсом та фундаментальним фактором успіху.

Матеріали Швейцарсько-українського проекту DESPRO «Підтримка децентралізації в Україні» показують, що важливим моментом стратегічного планування є згуртованість громади навколо майбутнього розвитку, спільне обговорення проблем та пошук шляхів їх розв'язання (Бриль, Врублевський, Данчева, Сеїтосманов та Чубаров, 2018). Досвід ОТГ Житомирської, Кіровоградської, Тернопільської та Хмельницької областей свідчить, що консолідація населення на основі усвідомлення загальних інтересів, локальної ідентичності та узгодження політичних позицій окремих членів громад та соціальних груп легітимізує процес стратегічного планування і реалізацію стратегічного плану розвитку території у майбутньому. Максимальне залучення людського потенціалу (зацікавлених та активних членів громади, громадських та молодіжних організацій, неформальних лідерів, представників місцевого бізнесу та ін.) до створення стратегії розвитку сформує відчуття «спільної справи», «власності» стратегічного документа (Бриль, Врублевський, Данчева, Сеїтосманов та Чубаров, 2018, с. 97–98).

Процес залучення громади до формування стратегій розвитку громад викладені в матеріалах проекту організації «Єврорегіон «Дністер» (Шарля, Кавунець, Безпалько, Москалу та Ланова, 2018). На досвіді країн Вишеградської четвірки сформульовано механізми залучення мешканців громади до стратегічного планування:

1. Формування робочої групи стратегічного планування з представників всіх зацікавлених груп ТГ.
2. Участь громадськості у діагностиці функціонування різних сфер життя громади (анкетування, інтерв'ю з активістами громади, консультації з спеціалістами, зустрічі з мешканцями, дискусії тощо).
3. Участь громадськості у плануванні (формулювання цілей і заходів). Основними технологіями участі громадськості в плануванні є анкетування мешканців громади, інтерв'ю з лідерами груп, відкриті для мешканців робочі зустрічі з представниками громадських організацій, депутатами, підприємцями та ін.
4. Участь громадськості в обговоренні проекту стратегії (на основі партиципативного підходу) та її затвердженні.
5. Проведення зустрічей із мешканцями в усіх населених пунктах громади, що оформлюються протокольоно. Фіксування всіх пропозицій та зауважень та підсумків голосування щодо проекту стратегії.
6. Аналіз громадського обговорення, пропозицій, можливості їх врахування та доцільності, обговорення результатів, прийняття рішень щодо змін стратегії (Шарля, Кавунець, Безпалько, Москалу та Ланова, 2018, с. 42–48).

Огляд літератури з цього питання показує, що існує ряд труднощів щодо залучення громадян до стратегічного планування (Васильченко, Парасюк та Єременко, 2015). Як правило, вони пов'язані з низьким рівнем ініціативності, незначною кількістю пропозицій, різним баченням стратегічних цілей ТГ, конфліктністю та відсутністю компромісу між органами місцевого самоврядування та територіальною спільнотою, між різними групами в громаді та ін. Одним із значних факторів пасивної участі мешканців громади у стратегічному плануванні є слабка локальна ідентичність, відсутність довіри та соціальних зв'язків, що є

основою соціального капіталу. Особливо це стосується об'єднаних територіальних громад, які не змогли поки що об'єднати локальну спільноту на основі загальних цілей розвитку та цінностей. Нерозвинута локальна ідентичність потенційно позбавляє спільноту політичної суб'єктності, можливості впливати на політичні локальні та регіональні процеси.

Прикладом стратегічного планування сталого розвитку територіальної громади з урахуванням індикаторів досягнення ЦСР, за участю громадськості може бути стратегія розвитку міста Маріуполя «Маріуполь. Стратегія 2030» (Маріупольська міська рада, 2021), яка була прийнята на XIV сесії міської ради 22 грудня 2021 р. (Маріупольська міська рада, 2021а). Стратегія включає 14 напрямків та 100 цільових показників розвитку Маріупольської громади, в рамках 17 ЦСР, що визначені Порядком денним ООН до 2030 р. (UNITED NATIONS, 2015) та Указом Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» (Указ Президента України, 2019).

Учасниками створення Стратегії стали: громада міста, міська рада, робочі групи, міжнародні експерти. На всіх п'яти етапах процесу стратегічного планування (організаційному, аналітичному, планувальному, консультативному, програмному) було залучено понад 1000 стейкхолдерів: представники ОМС, виконавчої влади міста, представники різних політичних партій, громадських організацій, працівники бюджетної сфери (шкіл, закладів охорони здоров'я, установ культури, спорту), підприємці, активісти, лідери громадської думки та ін.

Так, наприклад, на аналітичному етапі розробки стратегічного плану було проведено опитування мешканців громади щодо оцінки стану та очікувань. Усього було опитано більше 300 представників молоді, бізнесу – 70 підприємців, громадян – 1000 респондентів. У сформованих 14 робочих групах по стратегічним напрямкам розвитку більше 50% склали представники громади. У рамках Форумів Місцевого Розвитку брали участь 3000 мешканців громади. У процесі підготовки проекту Стратегії було проведено 60 групових та міжгрупових засідань з експертами та представниками зацікавлених груп громади. На консультативному етапі проведено обговорення (в т.ч. неформальні) із різними групами стейкхолдерів, за підсумками консультацій здійснювалось коригування стратегічного планування (Маріупольська міська рада, 2021).

Залучення активних та зацікавлених мешканців громади до процесу розробки Стратегії забезпечило діалог між владою та локальною спільнотою, між різними групами населення незалежно від їхнього соціального статусу, політичних уподобань, соціокультурних особливостей (доречі, в Маріуполі мешкає понад 100 національностей).

Таким чином, Стратегія розвитку Маріуполя до 2030 року згуртувала міську громаду на основі локальної ідентичності, узгодження політичних позицій, патріотизму, загальних цінностей та цілей. Вона відображає інтереси усіх мешканців громади, створена разом із громадою та сприймається як «своя». Стратегія є підсумком громадянської та політичної активності жителів маріупольської громади, відображає суспільний вибір маріупольської спільноти та її політичну суб'єктність, спрямована на зміцнення локальної демократії, покращення стандартів життя в громаді.

Висновки. Підсумовуючи вищесказане, можна зробити наступний висновок. Локальна ідентичність формує зацікавленість у сталому розвитку місцевої території та стимулює населення брати активну участь у житті громади, мобілізує виявляти різноманітні ініціативи та впливати на прийняття політичних рішень місцевих

інститутів влади. Відбувається активізація політичної складової локальної ідентичності, трансформація локальної ідентичності у політичну діяльність (політична участь), реалізація локальної політичної ідентичності у соціально-економічних практиках розвитку громади. Механізми реалізації громадських ініціатив у громаді та ракурс політичних рішень місцевої влади відображають політичні погляди та цінності всіх суб'єктів локального політичного процесу, особливості їхньої політичної ідентифікації. Виходячи із вищесказаного, політична ідентичність членів громади має розглядатися як невід'ємний та найважливіший внутрішній ресурс спроможності і сталого розвитку території.

Бібліографічний список

- Бриль, М., Врублевський, О., Данчева, О., Сейтосманов, А. та Чубаров, Е., 2018. *Успішна територіальна громада: будуємо разом*. Харків : Видавничий будинок Фактор.
- Васильченко, Г., Парасюк, І. та Єременко, Н., 2015. *Планування розвитку територіальних громад. Навчальний посібник для посадових осіб місцевого самоврядування*. Асоціація міст України. К., ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІ ЕН ЕЙ».
- Жаліла, Я. А. (ред.), 2020. *Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні : наук. доп.* Київ : НІСД.
- Маріупольська міська рада, 2021. *Маріуполь. Стратегія 2030* [онлайн] Доступно: <https://era-ukraine.org.ua/wp-content/uploads/2021/12/Strategy_2030_Mariupol_compressed.pdf> [Дата звернення 5 травня 2023].
- Маріупольська міська рада, 2021а. *Океан можливостей: прийнято Стратегію розвитку Маріуполя-2030* [онлайн] Доступно: <<https://mariupolrada.gov.ua/news/ocean-mozhливостей-prijnjato-strategiju-rozvitku-mariupolja-2030>, 22 декабля> [Дата звернення 25 травня 2023]
- Марушевський, Г. Б. та Нижник, О. М., 2017. Методичні рекомендації для врахування Цілей сталого розвитку в стратегіях розвитку територіальних громад. *ПРООН/ГЕФ «Інтеграція положень Конвенцій Ріо у національну політику України»*. Жовтень. [онлайн] Доступно: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/UNDP_MetRecommendation_v03.pdf> [Дата звернення 20 травня 2023]
- Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, 2017. *Цілі Сталого Розвитку: Україна. Національна доповідь* [онлайн]. Доступно: <<https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/natsionalna-dopovid-csr-Ukrainy.pdf>> [Дата звернення 5 червня 2023].
- Ткачук, А. та Дацишин, М., 2016. *Внутрішні та зовнішні ресурси для розвитку громади або Чому брак грошей не є первинною проблемою громади? (навчальний модуль)*. К. : ІКЦ «Легальний статус».
- Указ Президента України Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року № 722, 2019. *Верховна рада України*, [онлайн] Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>> [Дата звернення 10 червня 2023].
- Шарля, Р., Кавунець, А. В., Безпалько, О. М., Москалу, М. та Ланова, А. І., 2018. *Європейські стратегії для місцевих громад України та Молдови: досвід країн Вишеградської четвірки: методичний посібник*. К. ГО «Єврорегіон «Дністер».

- Bauder, H., 2016. Possibilities of Urban Belonging. *Antipode*, 48(2), pp.252–271 [online]. Available at: <<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/anti.12174>> [Accessed 7 June 2023].
- UNITED NATIONS, 2015. Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. A/RES/70/1/-UN. N.Y. [online]. Available at: <<https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>> [Accessed 7 June 2023].

References

- Bauder, H., 2016. Possibilities of Urban Belonging. *Antipode*. Vol. 48. No. 2. P. 252-271 [online]. Available at: <<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/anti.12174>> [Accessed 7 June 2023].
- Bryl, M., Vrublevskyi, O., Dancheva, O., Seitosmanov, A., and Chubarov. E., 2018. *Uspishna terytorialna hromada: buduiemo razom [A successful territorial community: building together]*. Kharkiv : Vydavnychi budynok Faktor. (in Ukrainian).
- Mariupolska miska rada, 2021. Mariupol. Stratehiiia 2030 [Mariupol City Council, 2021. Mariupol. Strategy 2030] [online] Available at: <https://era-ukraine.org.ua/wp-content/uploads/2021/12/Strategy_2030_Mariupol_compressed.pdf> [Accessed 5 May 2023]. (in Ukrainian).
- Mariupolska miska rada, 2021a. Okean mozhlyvostei: pryiniato Stratehiiu rozvytku Mariupolia-2030 [Mariupol City Council, 2021a. An ocean of opportunities: the Mariupol 2030 Development Strategy was adopted] [online] Available at: <<https://mariupolrada.gov.ua/news/ocean-mozhlyvostej-prijnjato-strategiju-rozvitku-mariupolja-2030,22-dekabria>> [Accessed 25 May 2023]. (in Ukrainian).
- Marushevskyi, H. B. and Nyzhnyk, O. M., 2017. Metodichni rekomendatsii dlia vrakhuvannia Tsilei staloho rozvytku v stratehiiakh rozvytku terytorialnykh hromad [Methodological recommendations for taking into account the Sustainable Development Goals in the development strategies of territorial communities] PROON/HEF «Intehratsiia polozhen Konventsii Rio u natsionalnu polityku Ukrainy». Zhovten. [online] Available at: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/UNDP_MetRecommendation_v03.pdf> [Accessed 20 May 2023]. (in Ukrainian).
- Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy, 2017. *Tsili Staloho Rozvytku: Ukraina. Natsionalna dopovid [Sustainable Development Goals: Ukraine. National report]*. [online]. Available at: <<https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/natsionalna-dopovid-csr-Ukrainy.pdf>> [Accessed 5 June 2023]. (in Ukrainian).
- Sharleia, R., Kavunets, A. V., Bezpalko, O. M., Moskalu and M., Lanova, A. I., 2018. *Yevropeiski stratehii dlia mistsevykh hromad Ukrainy ta Moldovy: dosvid krain Vyshehradskoi chetvirky: metodychnyi posibnyk [European strategies for local communities of Ukraine and Moldova: the experience of the Visegrad Four countries: a methodological guide]*. K. HO «Yevrorehion «Dnister». (in Ukrainian).
- Tkachuk, A. and Datsyshyn, M., 2016. *Vnutrishni ta zovnishni resursy dlia rozvytku hromady abo Chomu brak hroshei ne ye pervynnoi problemoiu hromady?*

- (navchalnyi modul) [Internal and external resources for community development or Why is lack of money not the primary problem of the community? (educational module)].* К. : ІКТs «Lehalnyi status». (in Ukrainian).
- Ukaz Prezydenta Ukrainy Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku № 722 [Decree of the President of Ukraine On the Sustainable Development Goals of Ukraine for the period up to 2030 № 722], 2019. *Verkhovna Rada of Ukraine*. [online]. Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>> [Accessed 10 June 2023]. (in Ukrainian).
- UNITED NATIONS, 2015. Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. A/RES/70/1/- UN. N.Y., [online]. Available at: <<https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>> [Accessed 7 June 2023].
- Vasylchenko, H., Parasiuk, I., and Yeremenko, N., 2015. *Planuvannia rozvytku terytorialnykh hromad. Navchalnyi posibnyk dlia posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia [Development planning of territorial communities. Training manual for local self-government officials]. Asotsiatsiia mist Ukrainy. K., TOV «PIDPRYEMSTVO «VI EN EI».* (in Ukrainian).
- Zhalila, Ya. A., red. 2020. *Detsentralizatsiia i formuvannia polityky rehionalnoho rozvytku v Ukraini : nauk. dop. [Decentralization and formation of regional development policy in Ukraine: academic report].* Kyiv : NISD. (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 07.06.2023 р.

S. Makhsma

THE INFLUENCE OF LOCAL POLITICAL IDENTITIES ON THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF TERRITORIAL COMMUNITIES

The article examines the influence of local political identities on the sustainable development of territorial communities. It is noted that local political identity is carried out not only in the political sphere but also in socio-economic practices. A steady increase of scientific interest in local political identities is associated with the decentralization reform and the formation of united territorial communities, the formation of regional political regimes and the regionalization of the party system.

The article defines the goals, criteria, and tasks of sustainable development, which are implemented in the strategic development plans of states, urban areas and communities. It is indicated that the influence of local political identities on the capacity and sustainable development of communities is manifested, primarily, in the formation of local self-government bodies that adopt political documents regarding the implementation of current and strategic plans for the socio-economic development of the community, the principles and mechanisms of their implementation. The opportunities of carrying out the political identities of community residents in socio-economic activities depend on the development of local democracy, legal regulation, and instruments of influence of community residents on the formation of local politics (general meetings, petitions, public and electronic consultations, participation in public actions, etc.).

It is shown that active public participation and self-organization of the population based on strengthening interested participation, trust and patriotism is an important

component of achieving the SDGs at the local level. It is emphasized that it is the local identity that is the basis of cohesion around the SDGs, a guarantee of community members' responsibility to future generations of the local community. The approaches to involving the public in the process of strategic planning in the community are analysed. It is emphasized that the mechanisms of implementation of public initiatives within the community and the perspective of political decisions of local authorities reflect political views and values of local political identities and peculiarities of their political identification.

The factors that have a bad effect on the involvement of citizens in strategic planning are weak local identity, lack of initiative, different strategic goals of developing territorial communities, conflict and lack of compromise among local authorities, etc.

Keywords: *local political identity, territorial community, sustainable development.*